

му много войници. На-скоро той съ много войскъ отишъль на бой въ сѣвернѣ Германиѣ. Войскъ-тѣ му хранила онай земя, прѣзъ којто минялъ, сир. обираль и събиравъ даваніе съ силж; и нѣ въ стана му имало голѣмъ рядъ. Тилли и Валленштейнъ скоро свѣршили боя въ сѣвернѣ Германиѣ. Графъ Мансфелдъ былъ разбитъ, та побѣгнѣлъ въ Маджарско съ войскъ-тѣ си. Христианъ IV сѫже така былъ надвѣтъ, та всичка сѣверна Германия си покорила на царь Фердинанда.

Фердинандъ побѣрзаль да ся въсползува отъ поразяваніе-то на протестанты ты, да махне реформациѣ-тѣ въ Германиѣ, и да оздрави власть-тѣ си надъ германски-ты князове. Нѣ послѣдне-то не было по волѣ на католически-ты князове, за това тии зели да ся по-привардватъ отъ Фердинанда. Отъ всякаждѣ зели да ся оплакватъ отъ войскъ-тѣ Валленштейновъ, която немилостиво цѣнила и опустѣвала германски-ты области. По молбѣ-тѣ на курфирсты-ты царь Фердинандъ распустилъ по-вече-то отъ войскъ-тѣ си, и извадилъ Валленштейна отъ служб. За пръвъ войводѣ на католически-тѣ войскъ останжъ пакъ Тилли. На онова врѣмя ся показалъ на царь Фердинанда новъ врагъ, който былъ по-страненъ отъ напрѣдны-ты врагове.

Густавъ Адолфъ. Кардиналъ Ришелеъ повыкаль шведскыя царь Густава Адолфа да ся намѣси въ Тридесѧть-годишнѣ-тѣ войнѣ; направилъ съ него таенъ говоръ, и ся обвѣрзаль да му помага съ пары. (Ришелеъ глядалъ да бѣрка Хабсбургы-ты да ся не усилватъ). Густавъ Адолфъ излѣзъ съ 15,000 войскъ на бѣгове-ты на сѣвернѣ Германиѣ (1630 год.). Найнапрѣдъ малко-то тая войска не задала страхъ на Вѣнѣ, и германски-ти протестанти не вѣрвали че ще сподути; само нѣколко малки княжества ся съединили съ Шведи-ты. Нѣ Шведи-ты скоро ся прочюли съ успѣхы-ты си. Войска-та на Густава Адолфа была малко, и нѣ была добрѣ урядена и слушяла главатаря си. Въ неговыи станъ имало голѣмъ рядъ и благочестие; войници-ты ся събирали по нѣколко ижти на день да ся